

SIF - Viborg: Hvor er fansene?

Forgangne sæson spillede vore yndlinge som en pose søm, og til sidst gad vi ikke tage på stadion for at se dem tabe. Nu hvor det kører for holdet, kan vi ikke komme ind fordi covid-19 er på banen. Avisen forsøger at opklare, hvor de rigtige fans tager hen i stedet

TEKST: HENRIK KØHLER
FOTO: HENRIK KØHLER OG ERIC BALOWITZ
redaktion@midtjyllandsavis.dk

Klokken er 17:50 da vi ankommer til Jysk Park til kampen mellem nummer to i Nordic Bet-ligaen Silkeborg IF, mod nr. 1 Viborg FF.

Med andre ord: Et vaskeægte topopgør! Ingen problemer med at finde en parke-ringsplads. Der lader til at de udvalgte tilskuere med billetter allerede er inde på deres pladser. Det begynder at regne for alvor. Vi tager et kig til den ene og til den anden side, for at finde de hardcore fans fra fanklubben »Stoltheden«, som må være her et eller andet sted.

Jeg ved, at de har været her enkelte andre gange. Der er bare ikke nogen, bortset fra tre mænd, der står og venter på, at deres børn skal blive færdige med fodboldtræning. De er til gengæld næsten fornærmende uengagerede i, hvad der foregår inde på banen og står her kun, fordi her er ly for regnen.

Der er ellers et glimrende kig gennem glaspartiet her fra den østlige ende af banen, bortset fra at man ikke kan se det nærmeste mål.

Mål !! Yes!, 1 - 0 til SIF. Så er vi i gang. Snakker lidt med de gulklædte kontrol-lører, som ikke har meget at se til med omkring 500 tilskuere, der opfører sig eksemplarisk.

Øl og klapstole

Det er jo ikke rødderne, der har billetter, men sponsorer og nydelige mennesker, der sidder i loungen, falder det mig ind. Tænker, at man sagtens kunne have etableret en lille fan-lejr med nogle øl og klapstole her i ly af regnen og med at godt kig ind på langs af banen.

Det er egentlig heller ikke specielt koldt. Der er næsten ikke grundlag for et sip af

den Fernet Branca, jeg har medbragt til lejligheden, men vi gør det alligevel for ikke at gå glip af oplevelsen. Vi har også en lille øl med i tasken og en termokande med kaffe. Det må man nemlig gerne, her på den billige langside. Nu står det virkelig ned i stænger. Vi bliver enige om, at de næppe behøver at vande banen i aften.

Godt man ikke er tvunget til at løbe rundt derinde som spiller! 10 minutter før pausefløjt beslutter vi os for, at lægge turen forbi Trosborgs pølsevogn i midtbyen. Der er jo ikke nogen stadionplatte at hente for os her uden for hegnet og uden for det gode selskab.

Af sted i den gamle Citroen og ind mod byen.

Topkamp langt herfra hvor vi står

Havde glemt hvor lidt substans der er i sådan en standard grillhotdog og er overrasket over, at den mexicanske udgave ikke smager bare to procent af chili. Nogle få jalapeños på toppen ville helt sikkert have bragt det mexicanske køkken i behagelig erindring. Det er ikke underligt, at pølsevognene har tabt terræn til kebab og den slags. Der kommer en håndfuld kunder forbi, medens vi står ved vognen, men intet indikerer, at der er gang i en topkamp ikke langt herfra.

Ingen kommentarer, ikke en lille SIF-flag eller en skærm i vognen, så man kunne stå og dyrke situationen. En dame overvejer en »Kim Larsen« hotdog, men fortryder da hun ser hvor stor pølsen er. Meget sjovt fundet på med Kim Larsen.

Vi checker mobiltelefonen. Stadig 1 – 0. Det fornemmes som en sikker hjemmesejr, med det vi har set indtil nu. På vej fra pølsevognen kommer en Q-park vagt i sort uniform og spørger, om det er vores bil, der holder 10 meter væk. Vi har nemlig ikke stillet p-skiven. Når lige at få et sug i maven. Går hen til bilen for at se, om han har sat en bøde, men han var åbenbart bare flink. Altså bortset fra, at man kan

» Tænker, at man sagtens kunne have etableret en lille fan-lejr med nogle øl og klapstole her i ly af regnen og med at godt kig ind på langs af banen.

undre sig over, at han gider køre rundt klokken 19 i mørke og styrtregn for at se om den eneste bil, der holder i miles omkreds, har sat p-skiven korrekt.

Snak og gang i skærme

Der er til gengæld både snak og gang i skærmene på værtshuset »Målet« bag ved biblioteket.

»Mundbind på« står der på døren.

Indenfor er anden halvleg godt i gang på to skærme. Vi bliver straks anvist en plads af et par mænd, som vist ikke er her for første gang. Det er også nogle af gæsterne, der sørger for at værtinden snart kommer hen og tager mod vores bestilling. Vi indrømmer straks, at det er første gang vi på Målet.

Det er den tidligere SIF-profil Henrik »Tømrer« Pedersen der ejer værtshuset. Han er her åbenbart ikke om aftenen, men åbner hver dag klokken 11.

Flertallet af de 20 - 30 gæster følger med i kampen, men uden den helt store hysteri eller fanatisme. Det er faktisk temmelig behageligt. Lidt ligesom en dagligstue, hvor du sidder med en følelse af, at du kender de fleste og er en naturlig del af fællesskabet. Noget ganske familiært.

En regnfuld ørkenvandring

Jeg forstår sgu godt at folk tager herved fra tid til anden, for at se bold. Der bliver snakket om spillerne på godt og ondt. Hvem der kløkkede i den og den kamp for længe siden, og hvem der burde blive sendt på banen om et øjeblik.

Det er jo skønt at kunne sidde og kloge sig, uden at det har nogen konsekvenser og måske være lidt morsom på andres bekostning.

En stamgæst kommer brasende ind i lokalet, men når kun tre skridt før værtinden springer frem og råber: »Mundbind på«. Han styrter forvirret ud hvor han kom fra, medens kvinden skynder sig at spørge om, det er fordi han ikke har et.

Tyve sekunder senere er han tilbage i selvsikker stil, og med det påkrævede mundbind og giver highfive til de nærmeste.

Så udligner Viborg til 1 – 1. Øv!

Folk tager det nu ret stille og roligt. Det gør de egentlig også da det bliver 2 – 1 til udeholdet. Viborg spillerne jubler totalt igennem nede på banen. Der er surt at se på.

Det meste af anden halvleg er sgu lidt af en regnfuld ørkenvandring, hvor vores yndlinge ikke kan få det momentum tilbage som de havde i 1. halvleg. De gutter vi sidder overfor mener, oven i købet, at

» Jeg forstår sgu godt at folk tager herved fra tid til anden, for at se bold. Der bliver snakket om spillerne på godt og ondt. Hvem der kløkkede i den og den kamp for længe siden, og hvem der burde blive sendt på banen om et øjeblik. Det er jo skønt at kunne sidde og kloge sig.

det gik skide godt lige indtil vi kom anstiggende. Så det er altså vores skyld.

»Målet« er et ryge-værtshus, men det er faktisk ok for de 45 minutter vi er her. Det gode er, at undertegnede får tilranet sig en smøg som ledsager den FF-tuborg jeg er har bestilt, ganske fortræffeligt. Vi spørger en af de trofaste SIF-fans i rød trøje, hvorfor vi ikke har mødt nogle fans ude ved stadion, nu hvor det er topkamp og man faktisk har et rimeligt kig ind over banen.

Hans bud er, at de sender kampen på tv3 plus, som mange er i stand til at se, mod normalt Viasat. De sidder altså hjemme og hænger ud i sofaen. Han undrer sig også lidt over, at »Stoltheden« ikke har sat noget i værk.

Fake news

Så bliver der snakket om stemmekasse. Man kan spille på højst to resultater på en kamp og det koster en tyver pr. gæt. Vores sidemand havde tippet 4 – 1 mod Hvidovre for nylig, - så faldt det 5. mål to minutter inde i overtiden!

Halløjsa! Så er der sgu straffespark til SIF. Der lyder et brøl og mange rejser sig op i begejstring, men nej; det var fake news. Det ene point fortøner sig i den regnvåde midtjyske nat.

Vi havde egentlig planer om at returnere til Jysk Park og se afslutningen, men kampens forløb og den gode stemning i Målet ville det anderledes.

Havde vi siddet hjemme i sofaen foran skærmen, ville sådan en oktoberaften hurtigt være glemt. Nu blev vi et par oplevelser rigere og det er egentlig slet ikke så ringe.

